

NAVZKRIŽNO ZASLIŠEVANJE

1. FUNKCIJE NAVZKRIŽNEGA ZASLIŠEVANJA

1.1 Pojasnjevanje nasprotniške argumentacijske linije

1.2 Tanek led: *nasprotnika pripraviti do tega, da prizna nekaj, kar boste lahko kasneje uporabili za zavračanje nasprotnikovih argumentov ali za utrditev svojih.*

2. KAKO USMERITI NAVZKRIŽNO ZASLIŠEVANJE?

Večino vprašanj za navzkrižno zasliševanje je mogoče pripraviti naprej. Vprašanja morajo teči v dve smeri:

a. od nasprotnice poizkušamo dobiti odgovore, ki je v kontradikciji z njihovimi lastnimi argumenti

b. od nasprotnika poizkušamo dobiti odgovor, s katerimi sprejemajo naše argumente

2.1 Če hočemo od nasprotnic dobiti odgovore, ki s so v nasprotju z njihovimi argumenti, moramo, seveda, njihove argumente predvideti. Nato pa pripravimo za vsak argument, za katerega je možno, da bi ga lahko nasprotna ekipa uporabila, niz vprašanj, ki bodo pripeljala do tega, da se bo nasprotnik strinjal z nečim, kar nasprotuje njihovim lastnim argumentom.

Prav tako, če želimo od nasprotnice dobiti odgovore, ki potrjujejo naše argumente, je prav tako potrebno pripraviti niz vprašanj za vsak naš argument. Do pravih vprašanj lahko pridemo, če sami sebi postavimo vprašanje: Kaj želimo, da nam nasprotniki priznajo? ali S čim bi se nasprotnice strinjale? Takrat moramo formulirati niz vprašanj, ki bodo logično vodila do takega odgovora, kot ga želimo.

2.2 Recimo da negacijska ekipa nasprotuje trditvi, da je potrebno pornografijo prepovedati. Lahko predpostavimo, da bo eden od možnih argumentov zagovorniške strani poizkušal dokazati, da je pornografija nekaj slabega in nemoralnega in da jo je zato potrebno prepovedati. Tak argument lahko zavračamo na dva načina:

a. pokažemo, da je pojem, kaj je to moralno, nekaj zelo relativnega in

b. da se pokaže, da nemoralnost nekega postopka še vedno ni razlog za zakonsko kaznovanje. Kaj želite slišati od svojih nasprotnikov? Dejstvo je, da je morala nekaj relativnega in da obstajajo nemoralni postopki, za katere nihče ne zahteva zakonsko kazen.

Vprašanja moramo usmeriti na te dve stvari.

3. NA KAJ MORAMO BITI POZORNI:

3.1 Stopnjevanje vprašanj:

Vprašanja postavljamo korak za korakom. Če postaviš vprašanje: Ali ne misliš, da je morala nekaj relativnega?, nasprotnik lahko mirne duše izjavi, da ne. Vedno morate začeti s vprašanji, na katera ni mogoče odgovoriti z ne in vsako naslednje vprašanje mora logično slediti predhodnemu. Tako bodo tudi odgovori sledili iz predhodnih. Če bo odgovor na prvih pet vprašanj DA, bo moral biti enak odgovor tudi na šesto vprašanje. Na primer:

- Ali se kopaš včasih na morju ali v bazenu?
- Da.
- Ali se kopaš oblečena ali v kopalkah?
- V kopalkah.
- Ali misliš, da je to nemoralno?
- Ne.
- Ali veš kaj je feredža?
- (Če je odgovor Ne, spraševalec razloži.)
- Ali je za ljudi, ki pričakujejo, da morajo ženske nositi ferendže, ženska v kopalkah nekaj nemoralnega?
- Da.
- Torej je očitno, da se razumevanje moralnosti bistveno razlikujejo.

3.2 Formulacija vprašanja

Ne postavljajte vprašanj s tim. odprtim koncem, vprašanja, ki so tako nedoločna, da ne morete usmerjati odgovora. Npr.: Kaj misliš o...je slabo vprašanje, ker vam bo spretna debaterka odgovorila s celim traktatom o smislu življenja in vam tako prevzela ves čas. Pa še to, če je zares spretna, bo vaš čas porabila za razdelavo svojih argumentov.

Vprašanj naj bodo enostavna, kratka, jasna in enoznačna.

3.3 Kontrola poteka

Med navzkrižnim zasliševanjem ne smete ničesar pojasnjevati, prepričevati, dokazovati ...Vi postavljate vprašanja! Na vljuden način zavrnite vsak nasprotnikov poskus, da bi prevzel spraševanje in bi vi morali odgovarjati. To je vaše navzkrižno zasliševanje.

3.4 Obnašanje

Tukaj ni potrebno izgubljati veliko besed: zelo preprosto je, bodite vljudni.

3.5 Uporaba odgovorov v kasnejših govorih

Če dobljenih odgovorov ne uporabite v naslednjih govorih, gre še tako briljantno navzkrižno zasliševanje v nič. Kot da se ne bi zgodilo!